

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sânt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Lupta neamurilor.

În împărăția noastră, locuită de popoare așa deosebite, până nu se va face dreptate deplină tuturor neamurilor, lăsându-le să trăiască fiecare ca ființă de sine, unită cu celelalte numai întru susținerea vetrei obștești, — pace nu va fi!

S'a încercat prin vremuri înainte, ca Împărăția întregă să fie ocărmită de un singur popor ca stăpân (Neamțul), popor care încolo nu are frate ori rudă între celelalte ale împărăției și ca atare n'o să prindă slăbiciune pentru unul, ci față de toți deopotrivă are să fie drept de — nedrept! Celelalte neamuri să fie tractate ca supuse, ascultătoare de graiurile «stăpânului».

Dar' ... n'a mers!

Atunci a ales «stăpânul» dintre supușii șei, pe încă unul, pe cel în mai bun loc așezat de-a te răzima de el, (Ungurul) și care nici el n'are frați între asupriții din casă, și l-a pus alături de sine, ca doar' așa proptindu-se în umeri, să poată sta sus în mijlocul celorlalți și peste ei!

Și se dovedește că — nu merge!

Popoarele rămase în asuprire, și-au încordat și își încordă toate puterile a să ridica și ele sus și a face ca cei-ce stau cu picioarele pe umerii lor, să cadă pe pământ și să fie și ei numai cât ele!

De aceea aceia acum se încearcă să mai iee dară pe unul în șea, pe cel mai tare între «micii» lărmuitori (Cehii).

Cu acesta însă lucrul nu merge așa neted. El mai are frați și rude, pe Slavi pe toți și în toate unghiurile în împărăție! Și frații ăștia văzând că dacă te pui cu puteri bune, sau că te urci și tu sus, sau că tragi jos și pe cei de sus, — prind curagiu, și tocmai cu ajutorul fratelui ajuns la ceva mai

bine, mai la lărgământ, vor să dea și ei zor, să li-se facă și lor lărgământ!

Și numai voinici să fie, că li-se va face!

E vorba anume, că deputații (și sânt mulți la olaltă) Cehilor, Polonilor și Slovenilor din dieta Austriacă, s'au învoit să scoată în Viena împreună o foaie mare în limba nemțească, care foaie să îmbrățișeze lupta pentru drepturi a tuturor Slavilor din Austria. Mai mult! Ea să-și întindă glasul ocrotitor și asupra Slavilor din Ungaria!

Ungurii noștri firește au făcut o gură ca și cum ar fi mușcat din un măr pădureț, când au auzit de asta.

Noi Românii n'avem cuvinte de-a ne speria de acest lucru. Cu cât singuraticile neamuri, căutându-ne puncte de apropiere, fie rudenii de sânge, fie rudenii de... suferință, ne vom aduna mai multe la un loc, și mână în mână vom merge, cu atât mai curând va bate și oara mântuirii noastre naționale, azi în chip așa descreerat călcată în picioare de puternicii încăpăținați ai zilei.

Știri politice.

În legătură cu cele înșitate în articolul nostru din fruntea foii, nu e fără interes să mai spunem că ministrul președinte Badeni, are gândul să concheme la o conferință, la sfat, pe fruntașii poporului german și ceh din Bohemia, spre a încerca o împăcare între ei în pricina ce s'a iscat pentru ordonanțele de egală îndreptățire a limbilor, ordonanțe ce au ridicat furtuna din dietă de-a trebuit să fie închisă.

Conchemarea, spun foile cehe, se face la dorința M. Sale Împăratului, care ține că e neapărat de lipsă o împăcare! Dar în sfat va fi vorba și despre aceea, că ce tel de legi și cum întocmite, ar trebui să se ducă, prin cari să se iee în apărare naționalitățile în minoritate (popoarele mai mici, și pentru asta strivite de cele mai mari) din Împărăție?

*

Intrevederi peste întrevederi!

Abia s'a liniștit sgomotul mărețelor sârbări ale României în onoarea M. S. Împăratului nostru când cu visita la București, apoi a marilor manifestări a Franciei pentru Țarul Rusesc când cu visita la Paris, a Regelui Sârbiei la București, etc. și acum altele după ele!

Felix Faure, președintele republicii franceze, e hotărât să merge să întoarcă visita Țarului la Petersburg. Dieta franceză l'a și votat 500,000 franci ca cheltuieli de drum! Țarul l'a scris de curând o epistolă anume, în care îi zice: «Sămțemintele mele pentru Franța și pentru d-voastră, scumpul meu președinte, vă sânt foarte cunoscute pentru-ca să vă mai puteți îndoi o clipă de însuflețirea cu care Rusia va primi visita d-voastră». Asta un fel de desmînțire a faimelor că Rusia s'ar fi îndepărtat de Franța, apropiindu-se doar' chiar de Germania, dușmana Franciei.

Vilhelm II Împăratul Germaniei, va merge chiar naintea președintelui Faure, să facă Țarului la Petersburg vizită. Planul însuși a călătoriei Împăratului Germaniei și a primirii lui, e pe scurt următorul: În 7 August n. va sosi la Peterhof, unde să va da un prânz în onoarea Lui, în 8 August la St.-Petersburg unde vor visita mormintele Țarilor, în 9 Aug. vor fi adevărate parade în Krasnoje Selo, în 10 tot acolo mare revistă militară și manevre de cavalerie, în 11 la amezai plecare înapoi. Mama Țarului are de gând să dea și ea un prânz deosebit în onoarea părechii împărătești germane.

Ferdinand, prințul Bulgariei e și el cu togiagul de drum în mână. În 6 Iunie el a fost la Paris și a făcut o vizită președintelui Republicii (bagseamă să lase prin el ceva vorbă uncheșului din sus, dela Petersburg). După întoarcere în curând el va merge să facă vizită Regelui Carol la București. Dela visita asta din urmă să nădăduște să aibă înrîurire întru îmbunătățirea stărilor de vecinătate și prietinie între Bulgaria și România, stări ce începuseră în timpul mai nou să pună pe gânduri pe oameni.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Cântec vechiu.

Un cântec vechiu trece prin lume
Din vremi atât de îndepărtate —
Dar' tu-i auzi ori când de nume
Dela colibi pân' la palate. —

Azi tinăr plin de doruri scumpe
Și mâne trist, cu crețe 'n tață —
Cunoști tu-această melodie?
Ea se numește: a ta viață...

Traian.

Steaua magilor.

(După Francois Coppee)

I

Când într'o iarnă friguroasă
Trecu o stea pe'nținsul cer,
Păstorii îi luară urma,
Privind-o cum fugea 'n eter.

Mai mulți din ei lăsară mieii
Și caprele, și tot ce-aveau.
Iși ziseră n'tr'un glas: »Să mergem!«
Și steaua mîndră-o urmăreau.

Dar' alții, mai cu «prevedere»,
Rămaseră la turma lor,
Rizînd de cei plecați pe drumuri,
Ce nu știau nici ei ce vor.

Când cei pribegi veniră-acasă,
Spunând, mirați, cum steaua lor
I-a dus în staul, ca să vadă
Copilul sfînt, Mântuitor,

Găsiră turma lor prădată
De ceata unor groaznici hoți,
Ce le furaseră avutul
Și-i sărăciseră pe toți.

— Mai bine vă păzeți căminul!
Îi riseră cu toți, în cor:
Mai bine... de cât să vă țineți
În urma stelelor ce sbor.

Dar' dâșii nu se întristară;
Zîmbiră celor ce-i rideau,
Și'n loc să ceară, ei de milă
Dădură și ce mai aveau.

Crezând în steaua minunată,
Ce-o urmăriseră cîntînd,
Plăteau ori căruî rău cu bine,
O zi mai bună așteptînd.

Iar' cei bogați, urau păstorii
Înțelepțiți ca prin mister,

Ce-aveau în ochii lor albaștri
Ceva din steaua de pe cer...

II

Ca'n mitul creștinesc, de care
Pămîntul azi nu mai e demn,
Un astru-al binelui apare
Pe ceruri, — și ne face semn.

Acela ce-i urmează calea,
Încrăzător în ideal,
Desmoștenit de toți pe lume,
L'așteaptă un sfârșit fatal.

Silit să ocolească jugul,
Ce'ntrăzărește peste tot,
O să se lupte cu morala,
Ce i-o declamă vr'un netot.

Îl va mușca pedanteria
Vr'unui scăpat din balamuc,
Sau sfaturile ce-și permite
Să-i dea ori care eunuc.

Va arunca mărgăritare
În cocina cu porci murdari,
Făcându-l prost toți dobitoicii,
Și hoț, tâlharii cei mai mari.

Și va vedea 'nsfârșit pe-aceștia
Tronând de-asupra tuturor,
Știind voința lui mai tare,
Și totuși sub piciorul lor...

Artiste, iată ce te-așteaptă!
Călăuzit și tu de-o stea,
Ca'n Evanghelie păstorii,
Te du, în zare, după ea.

Fugînd de tîmăiații zilei,
Te du, curat ca un cristal,
Spre frumseța ce-ai visat-o,
Spre Betleemul ideal.

Și dacă 'n fundu-unei prăpastii
Dușmanii te-or precipita,
Mori cu surisul blînd pe buze,
Cu ochii 'ntorși spre steaua ta...

Radu D. Rosetti.

Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea.

E lungă și grea ziua de lucru! Vîntul îngheață membrele muncitorului care ține coarnele plugului; soarele arde fața secerătorului care cu seceră culcă între brazde grăul copt; lucrătorul din orașe care mînuiește cu greutate ciocanul, sau hamalul care duce greutăți mari; biata cusătoreasă care coasă de dimineața până seara, toți iarna ca și vara, numără ceasurile care se scurg, și repetă în fundul inimei:

E lungă și grea ziua de lucru!

Cuvânt de rămas bun.

Di *Gustav Augustini*, de naționalitate Slovac, care a petrecut timp mai îndelungat între Români și anume în București, de unde a fost adus în Sibiu ca membru intern în redacțiunea «Tri-bunei» că să informeze bine publicul român despre miscarea naționalităților slave din țară și a Slavilor peste tot, — după-ce vre-o 5 ani a muncit cu un zel într'adevăr desinteresat, sincer și însuflețit pentru ziarul seu și pentru cauza apăsătoare neamuri nemaghiare din patria noastră, părăsind săptămâna trecută Sibiuul, a adresat publicului român următorul cuvânt de rămas bun:

Silit de împregiurări, ce nu depindeau de mine, de a părăsi locul activității mele de până acum, adresez, în momentul de a pleca, tuturor prietenilor, cunoșcutorilor și peste tot persoanelor, cari m'au onorat cu simpatiile lor, un cordial și frățesc cuvânt de rămas bun.

Miseriile vieții zilnice n'au alterat întru nimic stima și iubirea, ce le am dela început pentru națiunea română; dacă le-am adus aceste două sentimente deja întărite în mine în ziua sosirii mele aci din Țeară, prin șederea mea aici, numai s'au potențat și adâncit.

Deci și azi, în momentul de a părăsi Sibiuul, strig din inimă:

Trăiască poporul român!

Trăiască solidaritatea națiunilor asupra!

Trăiască frăția româno-slovacă!

Sibiu, 30 Iunie n. 1897.

G. Augustini.

Tot nu-i pace.

Incheierea „păcii” între Turci și Greci nici azi încă nu e fapt împlinit. Stările de lucruri de acolo se aseamănă mult cu vremea de de toamnă: acum soare, acum ploaie. Toată lumea nădăjduia că pacea, în urma întreprinderii Europei, se va face cu ușurință. Pertactările sunt însă de o lungime grozavă, și când crezi că totul s'a sfârșit, deodată lucrurile iau ear' o întorsătură proastă. Pare că și Turcii s'au urit de aceste «pertractări». Se spune de pildă, că Edhem-Pașa amenință că se retrage din capul trupelor din Tesalia, de oare-ce nu mai poate ține disciplina printre soldați, cari vor ori pace ori război. De sigur că Edhem-Pașa nu face această amenințare dela sine, ci în urma vre-unui ordin mai mare venit din Constantinopol. Și dacă tratativele de pace nu se sfârșesc mai curând, Turcia e în stare să tae nodul gordian cu — sabia! Cei 100.000

Dar' soarele își urmează pe cer calea strălucitoare, se urcă și se coboară, și apusul se împurpurează când se apropie... apoi pieret! Rămas bun soare, care luminezi lucrările și oboselile copiilor oamenilor. Te salut noapte binefăcătoare care le aduci odihna! După tine au oftat ei când greutatea le întrecea puterile; gândul la tine i-a susținut și le-a dat curaj. Știau că vei veni și suferi mai cu răbdare, greutatea care știi că se va sfârși. Mai dă-le putere, noapte mângâitoare, tu cea mai dulce binefacere a lui Dumnezeu, pentru ca mâne reluându-și sarcina să zică încrezători și plini de speranță: «Cât de lungă să fie ziua, tot vine noaptea». E lungă și grea, lupta vieții. Cine n'a cugetat astfel? Cine n'a spus aceasta? Cine n'a avut ceasuri de descurajare? Cine n'a căutat cu priviri nemângăiate să pătrundă în tainele viitorului? Cine, neori, n'a crezut că din prăpastia de durere în care cade nu se va mai ridica?

Și totuși toate trec, durerea ca și bucuria. La ce dar' să ne mâhnim ca cei cari nu mai speră? La ce să nu mai avem nădejde în viață, ca și când nu ar fi să se mai sfârșească nici odată? Să ridicăm ochii către tatăl ceresc. Nu a pus el pe ângerul morții la seara vieții, cum a pus pe ângerul somnului la seara zilei?

Suferi?... Fii liniștit; suferința ta nu va ținea vecinic: «cât de lungă să fie ziua, tot vine noaptea.»

F. p. t.

D-na Colomb.

de soldați turci din Tesalia n'au de cât să rupă armistițiul, să se îndrumeze repede spre Atena. Nimic nu-i poate opri în cale, căci trupele grecești sunt prea scăzute ca număr și prea destrăbălate.

Părerile foilor

despre

Adunarea dela Orăștie.

„Telegraful Român” din Sibiu, publicând raport despre adunarea Fondului de teatru, după-ce a descris mersul ședințelor adunării, scrie în numărul seu dela 29 Iunie, între altele:

«Pe cât de înălțătoare a fost partea oficială, pe atât de interesantă a fost și cea socială: banchetul, serata teatrală dansantă și nedeea.

Banchetul s'a ținut după ședința I. în otelul «Leul de aur». Au participat 100 persoane, tot alese. Mâncările alese și muzica înveselitoare au fost arome prin toasturile înălțătoare, ce le-au închinat cultului național d-nii: Iosif Vulcan, preș., V. Onițiu, v.-președinte, Dr. I. Mișu, Vas. Goldiș, Cor. Brediceanu, Dr. N. Șerban etc.

Când s'a sfârșit banchetul toți ne simțiam mai mândri, toți eram în sfere înalte, mai ideale, și, cred, nu se pute să fie vre-un om, în care să nu deștepte o nouă viață de a lucra și jertfi pe altarul cultului național. Atât de convingătoare, atât de temeinice și însuflețite au fost toasturile rostite.

Serata teatrală dansantă s'a ținut Duminică seara. S'au prezentat piesele: «La Turnu Măgurele» de Vas. Alexandri și «Trei doctori» localizată de d-na V. A. Vlaicu. Piesele au reușit bine. Public numeros. Reușita servește spre onoarea diletanților și în special angajatorilor, domni: I. Moța și P. Barițiu, spiritul acestei producțiuni.

Nedeea s'a ținut Luni după ședința II; a fost o adevărată petrecere populară, la care a participat un frumos număr de Români: popor și inteligență. Marșul convoiului începând dela biserica gr.-or. dealungul stradelor Orăștiei până în parcul orașului la «Casa Pușcașilor», a fost un adevărat marș de triumf, — marșul triumfal al celor 4000 Români gata ori-când a jertfi tot posibilul pe altarul culturii naționale. Eroii nedeei au fost călușerii din Orăștie, Beriu și Romos — toți în costume naționale și cu priviri de șoim. Nedeea a durat până după 9 ore seara și a decurs în ordine exemplară.

Astfel au decurs sărbătorile din Orăștie, cari pot servi drept dovadă despre alipirea noastră a Românilor către cultura-ne națională. Sper, că interesul va crește zi de zi și curând vom ajunge ținta zelului comitet: «să înălțăm un templu Thaliei române, care să ne reprezinte marile figuri ale istoriei naționale, eroii și martirii nostri, cari și-au versat sângele pentru neamul lor».

Dr. P. O.

Ear' „Tribuna Poporului” dela Arad, revenind în unul din numerii sei populari (la 26 Iulie c.), asupra «pornirilor bune» ce se ved aici coala din partea Românilor dornici de muncă, scrie încă despre Adunarea dela Rusalii dela Orăștie, între altele:

«De când în politică domnește aproape o tăcere mormentală, grija mai marilor neamului nostru este îndreptată spre afacerile culturale și economice.

La Orăștie s'au dat dovezi, că deși asupriți peste măsură, Românii din toate părțile pun umărul, pentru a aduna bani și limbei românești altar mândru să-i ridice: teatru național român! Ear' înălțător a fost la Orăștie îndeosebi taptul, că țeranii români au luat și ei cu miile parte la sărbări! S'a sdrobit astfel neadeverul îndrăsnit, scris chiar Duminică trecută în foaia ungurească «A hét», unde tocmai despre țeranii români din comitatul Hunedoarei se scria, că ei n'au nici o trageră de inimă pentru cele-ce săvârșesc cărturarii și că noi am fi niște comandanti fără... armată. Trăiască numai Ungurii în credința aceasta... Cu atât mai amară le va fi deșteptarea».

Chestiuni școlare.

Ducerea la bun sfârși a trebuințelor celor mai arzătoare a poporului nostru, sunt încredințate școlii. Dacă avem noi Românii lipse arzătoare de ceva, apoi cea mai mare lipsă o avem de școli bune, de învățători buni!

Pentru a răspunde acestei lipse mult simțite, lucrează puținele noastre institute pedagogice cu zel laudabil, ear' roadele se pot vedea an de an, dând poporului învățători bine pregătiți.

Poporul e dator dară spre binele seu a-l primi pe învățătorul cu căldura cuvenită, dându-i tot spriginul moral și material, pentru-ca acesta cât mai cu înlesnire să-și poată împlini greaua chemare.

De veacuri însă e nepregătit poporul nostru pentru atari jertfe, cari altfel sunt condiții pentru intrarea lui în șirul națiunilor culte, și el în mare parte numai silit a făcut învățătorului plata ce i-a cerut-o statul prin lege.

Acum însă, când tot după aceeași lege și cu învoirea conducătorilor nostri bisericești, se cere creșterea plăților prin adăusele cuin-cuenali, poporul nostru se arată neaplecător și cărtește în contra autorităților bisericești, sub cuvânt de sărăcie.

A cârtit însă poporul nostru totdeauna, când vorba a fost să plătească pe învățătorul seu. A cârtit mai ales zicând, că și așa e îngreuiat cu sarcinile publice ale statului, lucru altfel adevărat, dar' cu toate acestea îngreunarea ce i-s'a făcut prin mai bună plătire a învățătorului seu, nu i-a fost și nu-i va fi nici când spre pagubă.

Aceasta o poate vedea ori-cine, privind rezultatul ce arată învățătorii noștri an de an, cari învățători și mai ales cei mai tineri, dacă ar avea spriginul recerut, ar dovedi cu prisosință netemeinicia temerii poporului. Ear' adevărul acestei vorbe îl recunosc și cei puși în fruntea afacerilor noastre bisericești-școlare, cari fiind pe deplin mulțumiți, cu fală scriu că avem «Învățători harnici», cari «și dovedesc succesul muncii lor, arată frumoase rezultate din toate obiectele de învățământ... și cetind aceste rapoarte rămăi plăcut atins, își fac impresia că ai asistat la o aventură sărbătoare națională, la o zi de îmbelșugat săceris». (Tel. Rom. Nr. 62 a. c.)

Chemarea învățătorului însă în fața nepri-cepii poporului și mai ales în fața relei voințe a unor preluși inteligenți, devine zilnic tot mai îngreuiată.

Dar' ne mângâie împregiurarea, că pe lângă scăderile ce are poporul nostru, nu e lipsit de multe aplecări bune, între cari și aplecarea de a crede celor-ce cu pilde vii se apropie de el, ear' învățătorii din inimă eșite, la inimă îi străbat!

Datori sântem dar' în interesul nostru și al posterității, a ne folosi de aceste nobile însușiri în direcția de a-l întări pe poporul nostru spre bine, arătându-i pagubele nere-parabile, ce ar urma din neglijarea sorții învățătorului seu.

Să-l dedăm pe poporul nostru la ceea-ce nici cand n'a fost datat: la jertfe cât mai mari în direcțiunea cultivării sale proprii.

Din acest punct de vedere privită chestiunea nu sunt de părere, că bine se face de unii din învățători când venindu-le rëndul cuin-cuenalelor, să declare «mulțumiți» și cu «minimul», și abzie de adause.

Poporul trebuie deprins și el la jertfa de bunăvoințe pentru ale sale sfinte așezăminte, cum «jertfește» de silă pentru multe netre-buințe de-ale statului, ear' cel-ce ar avea prisosuri prin adausuri, de altfel de pilde bune, că la multe va pute ajuta cu eventualul seu prisos.

Să întoarcem moneda și de o parte și pe alta, și privind la una, se nu uităm pe cealaltă.

Un corespondent.

EXAMENE

Examenele de vară din anul acesta la școala noastră capitală gr.-or. română din Orăștie s'au ținut în 21 și 22 Iunie st. v. a. c. după programul publicat la timpul seu în «Revista Orăștiei».

Au participat la examene părinții elevilor, unii domni și doamne dintre inteligența noastră din loc și străină, unii confrăți de-ai noștri din comunele vecine și alte tracturi, și unii, dar' numai unii membri ai comitetului parochial gr.-or. din loc.

Examenele le-a condus Preaonoratul Domn protopresbiter-administrator *Sergiu Medean*, care cu ocaziunea încheerii anului școlastic în prezența tuturor celor de față, și-a exprimat deplina sa mulțumire, pentru sporul ce l-a aflat întrupat în anul acesta școlastic din toate ramurile de învățământ în elevii și elevele școlii.

S'au împărțit peste tot 49 premii, donate de comitetul parochial, și anume la băieții și băiețele cu calculul general foarte bun și la cei cari au excelat din lucrul manual, în cântări și în gimnastică.

Ar fi de dorit, ca aceste examene să se țină mai de timpuriu, ca astfel să fie scutit atât publicul participant, cât și mai virtos elevii și elevele de căldura aceea înădușitoare și producătoare de oboseală, ce se desvoaltă totdeauna la astfel de ocaziuni, din lipsa de sală destul de spațioasă.

După exhaierea programului directorul școlii, mulțumind Preaonoratului Domn protopresbiter administrator *Sergiu Medean*, pentru înțeleapta conducere a examenelor, mulțumind comitetului parochial pentru părințeasca îngrijire de școală și pentru premiile donate spre scopul mai sus atins, mulțumind publicului participant pentru viul interes, dovedit prin participare la examene, față de înaintarea școlii, mulțumind învățătorilor pentru conlucrarea armonică la realizarea sarcinilor obligate și îndemnând pe elevi a nu-și uita de carte peste lunile de vară, declară anul școlar 1896/7 de încheiat, ear' noi ne-am depărtat, ducând cu noi impresii plăcute dela aceste examene.

Examanul școlii din *Deva* a reușit foarte bine. Învățătorul *Toma Roșu*, ca și cu corul nostru, își face conștientos datorința. Elevi 58. A fost de față protoprestiterul administrator *Avram P. Păcurariu*, părintele *George Nicoară*, ca director școlar, dl *Ioan Moțu*, presidentul comitetului parochial și întreg comitetul cu secretarul seu *August A. Nicoară*, numeroși părinți și rudeni de ai copiilor. O parte a inteligenții și de astă-dată — a lipsit. De ce? Răspunsurile băieților nu lasă nimic de dorit, ordinea, disciplina și curățenia au făcut un spor îmbucurător față cu anul trecut. Dl *Ioan Moțu* și *Nicoară* s'au îngrijit de premii, utensilii școlare, cărți folositoare și de ale mâncării. Lipsa unui local mai corespunzător și a unei învățătorese, să simte de mulți ani. Ar fi bine ca fetele să învețe ceva lucru de mână și cusut pentru casă, ca să crească mame deștepte și harnice. Noul comitet, sperăm, că va îngrijii și de aceste.

În 18 a l. c. s'a dat examenul la școala comunală de fete din *Hafeg* în prezența unui trumos număr de inteligență și popor.

Școala aceasta, vețuind de 25 de ani totdeauna a fost la culmea chemării.

Despre ideea de «desființarea» acestei școli s'a scris în ziare anul trecut, când esistența ei să părea sguduită din temelii; dar' bărbații de inimă vându-și atăcat tesaurul lor cel mai scump, au purtat lupta și triumfând au asigurat din nou existența ei.

Lupta s'a terminat cu întregirea postului de învățătoare prin alegerea d-nei *Eugenia Pop* (azi soția învățătorului *N. Sânzian*), în Februar a. c.

În 18 Iunie mulțime de domni și dame inaintau către școala de fete să vadă că învățătoarea lor în timp de trei luni ce a făcut?

Cu drag ne-am convins despre sporul arătat. Lucrurile de mână au pus coroana.

Succesul obținut în singuraticile obi cte de învățământ cu 34 copile, a fost enunțat prin președintele *A. Bărsan*, în fața publicului, că în trei luni de zile d-na învățătoare a arătat sporul ce să recere într'un an întreg! Bucurându-ne despre aceasta o vestim și publicului mare.

La 2 Iunie st. v. a. c. a doua zi de Rusalii, s'a ținut examenul cu școlarii dela școala noastră conf. rom. gr.-or. din *Hondol*.

Învățător dl *Alexandru Iovan*.

Sala școlii era frumos împodobită cu ramuri verzi de stejar, cununi și flori și cu inscripții: «Lăsați pruncii să vină la mine etc.» și «Bine ați venit». Sala școlii îndesuită de public, inteligență și oameni de rënd. La 3 ore a venit *P. O. D. Vasile Pipoș*, protopop. Erau peste 50 școlari de față. S'a început cu examenul din religie. După el a urmat o declamare a unui școlar și și cântat o cântare religioasă de către toți școlarii. Și așa mai departe s'a urmat examinarea din toate obiectele de învățământ, printre care, totdeauna să declama și cânta câte vre-o poezie.

Atât din cetit cât și din gramatică și din socoteală, geografie, istoria patriei și celelalte, răspunsurile erau bune.

Ca de încheierea examenului s'a ținut o cuvântare de către un școlar, carele a mul-

țămît frumos d-lui protopop, membrilor din comitet, părinților și publicului ce a venit la examen. După aceasta a cuvîntat dl protopop Vasile Pipoș frumos cătră părinți și școlari, îndemnînd pe părinți ca și pe viitor să-și trimită pruncii la școală, însă mai regulat ca acum și să le procure cele de lipsă mai de timpuriu, ca învățămîntul să nu sufere scădere, pe școlari i-a lăudat pentru sporul lor, și declarîndu-se mulțămît cu examenul și mai ales cu sporul din cântările bisericesti, încheie anul.

S'au premiat peste 20 școlari, parte de cătră dl protopop cu cărți de rugăciuni și bani, parte de cătră comitetul parochial la propunerea dlui capelan par. Petru Mișușiu ca președ., cu mai multe unelte de școală — Dl preot rom. cat. din loc, a dat și d-sa ca premiu o coroană, asemenea și alți inteligenți prezenți.

Convocare.

Despărțămîntul VII. Hațeg al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, își va ține ăstan adunarea generală, Duminecă la 18 Iulie st. n. în comuna Sălașul-inferior, la care sînt cu stimă invitați a participa toți membrii din despărțămînt cum și alți binevoitori și sprijinitori ai culturii românești.

Programul.

1. După finirea serviciului divin, deschiderea ședinței prin președinte.
2. Constatarea membrilor prezenți, înscrierea de membri noi și încasarea taxelor.
3. Raportul secretarului.
4. Raportul casarului.
5. Eventuale disertatiuni, ce sînt a să susține direcțiunii barem cu 24 ore înainte de adunare.
6. Alegerea alor 2 delegați la adunarea generală, care se va ține în Mediaș.
7. Statorirea locului pentru adunarea viitoare a despărțămîntului.
8. Alte propuneri în cadrul statutelor și verificarea protocolului.

Hațeg, în 30 Iunie 1897.

Nicolau Nestor,
director.

Dr. Suciu,
secretar.

Judeoată trasă de pîr

Parochul din Zlatna, părintele Emmanuel Beșă, la 18/30 Iunie 1897 de nou a avut pertractare finală în cauza unui ospet din Poiana Sibiului. Și de astă-dată a fost osîndit la o pedeapsă de 25 fl. v. a.

Casul s'a întemplat astfel:

Fruntașul poenar Ioan Vlad, președinte al comitetului parochial și viceprimar comunal, om vrednic și român adevărat, la începutul lui Octomvrie 1894, își însoară pe feciorul seu mai mare Ioan.

A fost învitat la ospet și directorul școalelor de atunci E. Beșă. Inteligența era în o odae separată 5—7 familii. Așa după-ce mai mulți ținușe obiceiurile orașii se școală și numitul director Emmanuel și anunță vornicului o orație pentru socrul mare. Toți ascultă, românii erau toți, și absolut nici un străin. Să laudă însușirile socrului mare cari fac cînst neamului românesc, i-să urează ani mulți fericiți ca să-și poată vedea fericiți și fii fiilor sei și cu toți, își ridică păharele pentru iubitul lor Ioan Vlad.

Atât și nimic mai mult. Dar' înfiorător de spus după o jumătate de an oaspeții cari s'au pretrecut în numita odae sînt trași la răspundere pentru *preamărirea martirilor*. Sînt acușați vre-o 15 din ei și acușați ies notarul Ilie Pop și directorul Emmanuel Beșă. Procurorul știe. că dintre învățători păcătoș este E. Beșă și că nun mare a fost Ilie Pop. Eată tradarea, eată fapta lui Iuda. După o vreme notarul ca nun mare este achitat. Învețătorul însă trebuie urmărit și încă crud. Așa bietul dascăl este de nou citat la judecătoria din Miercurea de vre-o 4 ori, la cea din Abrud ca preot de vre-o 2 ori, soția ascultată în Zlatna din partea unui jude din Abrud. Să pune pertractarea finală la tribunalul din Sibiu prin 20 Martie 1897. Să presintă acusatul E. Beșă și martorii, fostul seu coleg Ilie Georgescu și Ioan Sirb. Martorii s'incurcă, spun că n'au fost de față la vorbire și nu știu pentru cine a vorbit, fără au dedus că pentru „martiri”. Dar' în loc ca martorii să fie duși la reçoare pentru jurământ fals, acusatului îi dictează o pedeapsă de 25 fl. Dar' sentința se nimicește și la 18/30 Iunie se ține o nouă pertractare. Acusatul spune adevărul, adevă că n'a ridicat nici un toast pentru martiri fără a urat socrului mare ca la ospet. Aceasta o spusese și cei 8—12 martori ascultați. Martorul Adam Micu un om strîmt la vederi, mare la patimi și mic la suflet, spune că el numai atăta știe că părintele în orația sa a *preamărit* pe martiri. Ceialalți îi urmează puțin șovăind ca omul ce nu știe

ce spune, tribunalul aduce sentința: E. Beșă *vinovat, pedeapsă în bani 25 fl.*

Românilor judecați faptul cu severitate și pe cei nevrednici de falnicul nostru nume — *socotitiți perduți.*

Adevărul.

Români la meserii.

Sîntem veseli când putem să arătăm vre-un spor în privința îmbrățișerii meseriilor din partea tinerilor români, și mai ales când putem vesti că ei nu numai le îmbrățișează dar' și șilesc să învețe bine, ca buni măestri se easă dintr'înșii, cât noi să avem plăcerea de a putea comanda cele ce ne trebuiesc la măestri *români*, cări să ne lucreze tot așa de bine ca cei străini, învechiți și înaintați în măestria lor.

Duminecă în 15/27 Iunie s'a ținut examenele cu elevii școalei industriale din loc, ucenicii de toate naționalitățile, dela felurii măestri din Orăștie.

Succesul examenului a fost mulțumitor peste tot:

În o sală a școalei era arangeată o expoziție a lucrurilor pe care elevii le-au pregătit și pus spre vederea publicului, ca dovadă a dibăciei lor. Erau multe lucruri frumoase și destul de reușite din partea lor. Au expus însă numai cei trecuți de un an la învățătură. Din lucrurile expuse, pe care era câte-o hărțioară cu numele elevului, am văzut că sînt între ei mulți Români, și anume de cei harnici, cari n'au întarziat a găti câte ceva, și a expune. Din 163 elevi, am expus 53.

Aproape toți au fost premiați, că au lucrat frumos și bine. Dintre premiați mi-am însemnat numele Românilor, și eată pe câți am aflat:

Pantofari și cizmari au expus 18 inși de toți și toți au fost premiați, și între acestia 9 au fost Români: Alexandru Domșa, Alexandru Cosma, George Bocan, Antoniu Balomiri, Ioan Trif, Artemiu Mișuș, Petru Sponor, Nicolae Lazar și Paul Dura.

Între Ferari și lăcățari au fost premiați învățăceii Neag, Sirb, Stîrc, Besue, G. Romoșan. *Între cuțitari* ucenicul Cifra.

Între tipografi Dămian Măniuș dela institutul „Minerva”.

Între rotari Petru Mihălțan și Ioan Bian. *Între măsari* Iuliu Șinca. Nicolau David și I. Muntean.

Între coșocari ucenicul Muntean. Unii ni-or mai fi scăpat din vedere. Dar' și așa rezultatul pentru învățăceii români e frumos: 22 premiați din 53, adevă aproape jumătate!

Învățăcelul măsar Șinca (din Batiz) a fost de trei ori premiat: pentru lucrurile espuse, pentru purtare bună și sirguintă, etc.

Să dee D-zeu să înaintăm tot mai frumos și în viitor la meserii!

Învitare de abonament.

Cu 1 Iulie st. v. invităm pe toți amicii și spriginitorii singurei foi române în acest mare comitat românesc, la nou abonament pe jumătatea a doua a anului de față, la

„Revista Orăștiei”.

Domnilor abonați cari ne resteață cu prețul pe jumătatea întâie, li să va opri foaia la numărul 28.

► Pentru a înlesni trimeterea prețului de abonament, alăturăm la numărul de față mandate postale.

NOUȚĂȚI

In cauza drumului dela Orăștie spre Șibot a făcut în congregația de la 30 April n., întrebare dl L. Bercian. Vicișpanul a răspuns diplomat de tot, aruncînd vina pe stat și pe D-zeu și pe Valea Vaideiului! Ci-că acela e drum de stat și nu de comita, și ca atare treaba statului ce face cu el. Dar' și statul făcea ordine, însă deodată cu repararea drumului s'a hotărît și regularea vălii Vaideiului, care îl tae, ear' valea nu s'a putut regula, pentru-că a dat D-zeu prea multă ploaie în vara asta, de n'ai avut ce face cu ea. Acum mai zi dacă ai ce! Dar' chiar așa fiind, că de reul vălii stă lucrul baltă, oare drumul însuși nu se putea repara până aproape de locul cu bubă, să nu aștepti întâi după vale? Și dacă regularea vălii ar cere timp poate de ani, nici drumul să nu-l mai faci până atunci, nici macar așa cum a fost până acum? Eată pentru-ce răspunsul dlui vicișpan nu poate fi mulțumitor oamenilor cu adevărată durere de inimă pentru binele poporațiunii, care are lipsă de umblare pe acest drum.

Din Pecica ni să împărțășeste că dl Dr. Lazar Ghebelesiu, avocat, fost până aci în Lipova, și-a deschis acum cancelaria advocațială în Pecica.

Cununie. D-șoara *Iolanta Ș. Robotin* din Poiana și dl *Dr. Ioan Radu*, profesor la gimnasiul din Brad, își vor sërba cununia în 6/18 Iulie 1897, la 4 ore p. m. în biserica greco-orientală din Poiana (l. Zlatna.) Trimitem călduroase felicitări.

Ardeleană distinsă la conservatorul de musică din București. Domnișoara *Adelina Piso* din Săcărumbu (com. nostru), absolventă a școalei superioare de fete din Sibiu, a terminat în decursul anului școlar acum terminat, clasa a V-a și a VI-a a cursului de violină la conservatorul de musică din București, și făcînd săptămîna trecută cu succes eminent examenul, a obținut întâiul premiu: cununa de lauri, pentru succesul atins în această artă.

Logodnă. D-șoara *Maria Dămian* din Balșa și dl *Ioan Moța* din Orăștie, logodiți.

Protopresbiterul gr-cat. al Cugirului și paroch gr-cat. al Orăștiei, dl *Dr. Iuliu Rațiu*, a sosit în 9 Iulie n. la Orăștie spre a-și ocupa postul. A fost întimpinat la gară de inteligența română gr-cat. din Orăștie, bineventat și condus în oraș. În ziua sfinților apostoli Petru și Pavel, i-să vor preda cheile și oficiul. Dorim ca fructe folositoare bisericii și neamului, să încunune activitatea dînsului între noi.

Circ în Orăștie. De 2 zile dl M. Pollanz, director de circ, dă în Orăștie cu o trupă bine instruită, reprezentații.

Ziua Paștilor, să știe că are să cadă în cea dintâi Duminecă după ecuinocțiu de primăvară, așadar nici mai nainte de 22 Martie st. n. nici mai tîrziu de 24 April n. În Roma în cercurile papale umblă cu ideea să scurteze acest spațiu de timp în care pot să cadă Paștile după cîlindarul gregorian. Sfaturile între Episcopi în privința asta, să spune că vor ajunge în curînd la o hotărîre.

O vijelie turbată a făcut Dumineca trecută noaptea spre Lună, mari pagube în toate părțile. A fost nu vînt cum rar să dă de puternic. Cucuruzele sînt calcate spre partea încotro a suflat vîntul, cât par periate într'acolo. A rupt mulțime de fire de cucuruz, apoi a despicat crengi din pomi și arbori, ori i-a trîntit cu totul la pămînt. În apropiere de stația Orăștiei (spre Șibot) 25 de stâlpi de telegraf au fost, unul după altul, frânți din fața pămîntului și culcați jos!

Starea sănătății Principelui Ferdinand al României, s'a îndreptat atât de mult, că iartă să poată fi dus la Sinaia. Va fi dus cu un tren anume și însoțit afară de membrii familiei, de mai mulți ministri și medici.

Concert și dans în Lugoj. Reuniunea română de cîntări și de muzică din Lugoj, a aranjat sub conducere dlui I. Vidu Marța trecută în 6 Iulie n. 1897, un concert cu dans în grădina otelului „Concordia”.

Ciocnire de vapoare. În apropierea Constantinopolului s'au ciocnit două vapoare. „Reinbeck” și „Berthilde”. Cel dintîiu îndată, s'a și cufundat. Din vre-o 20 de oameni, cari erau pe vapor. numai căpitanul, un cărmuitor, 4 matrozi și un focar au putut scăpa

Instrucțiune

pentru ferirea vitelor contra boalelor lipicioase de gură și de unghii, și vindecarea acestor boale.

(Urmare.)

Vindecarea boalei de gură și de unghii.

Despre cum să ne vindecăm vitele bolnave, e mai cuminte dacă totdeauna, fiind dată puțința, cerem sfatul veterinarului (a medicului de vite).

Unde nu este veterinar la îndemînă, sau unde aducerea lui e împreună cu greutate, acolo stăpînul vitelor e silit să se îngrijească el însuși de vindecarea vitelor.

Cel mai de căpetenie lucru e, să ținem vita bolnavă în unghie și în loc curat de tot! A prinde vita bolnavă la lucru ori a o porni la drum mai lung, nu e iertat, ci să le ținem în grajd curat și uscat, până să vindecă deplin.

La vite *bolnave de gură*, fiindcă mîncarea le pricinuește dureri, și de aceea mîncă reu, ca să nu slăbească, să le hrănim cu nutreț moale ori fluid (cugător) precum sînt iarbă verde ori apă cu fărînă sau cu tărîțe, ear' pentru vite tinerele, viței, e potrivit lapte tert dela vaci sănătoase.

Gura vitei bolnave s'o ținem curată, ca așa să se vindece mai ușor și să nu se facă rane în ea. Vitele trebuiesc des îmbiate cu apă rece, curată; ori și mai bine e, dacă naintea vitei bolnave este tot mereu apă curată, în care să-și poată înmuia după plăcere gura ce le arde. Afară de aceea le putem spăla și noi gura cu apă curată și le dăm și medicină (leacuri). Dar' ori cu ce am spăla-o, trebuie să întrebuițăm ori burete ori un petec de pânză moale, pe care o înmuim în fluid, și cu asta-i spălăm partea din lăuntru a buzei de de-asupra pe care o ridicăm cu grigiă; ear' după aceea îi deschidem gura cu sila, și tot așa-i spălăm și părțile ei dinlăuntru și limba.

Ca mijloc de spălat și de clătărit, e foarte de folos *apa sărată și cu oțet*, pe care oricine o poate ușor pregăti. Câte litre de apă luăm, atătea păhare de vin mici punem din oțet, și pe atătea linguri de sare.

Putem însă folosi în locul acesteia și altă apă de clătărit: Topim în apă peatră acră, peatră vîntată ori peatră verde. Ori pe care am folosi-o din fiecare luăm 10—20 deka-grame în 10 litre de apă.

Dacă vita are și *dureri de unghii*, ea trebuie negreșit să fie lăsată să stee liniștită! Grajdul trebuie ținut foarte curat și *ăsternutul des curățit!* (Așadar nu să zacă pe pămînt bună-oară și în același loc într'unul). *Picioarele bolnavei încă le spălăm cu amestecul de peatră acră, vîntată ori verde*, descris mai sus. La cornute le spălăm unghiile simplu cu burete ori zdranță curată muiată în amestec. Oi ori porci bolnavi de unghii, e obositor și greu să le vindeci în acest chip, mai ales dacă să bolnăvesc cu grămada. Dar' de altă parte porcii nici nu să lasă să umblă așa cu ei, de aceea pe ei e bine să-i mînmăm printr'un vad ori o groapă curată în care am vîrsat apă cu amestecătură numită.

Dacă ugerul vacii e bolnav trebuie să-l mulgem regulat, dar' cu grigiă. Dacă ugerul e foarte umflat, punem pe el legături (cărpe) reci. Beșicile ce s'ar face pe uger, e mai bine dacă îngritorul le lasă în pace.

Viței sugători (ori miei ori porcei) nu e iertat să-i slobozim la mama lor, ci să-i hrănim cu laptele fert al altor vaci sănătoase.

Laptele vacii cu uger bolnav, *trebuie nimicii*, e și lege pe asta, căci de-l mîncăcă, nu numai sugătorii dar' și copii capetă boală de gură și de stomach (rânză).

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

„Călătoarelor”... Reizend că ați sosit neresturnate.

— Ba bin' că nu!

— Ean' las'o 'n pace!

Foujou. Autoara scrisorii a căruia secret l'ai «violat» în parte, la 5 Iunie n. seara, știi mata cum si unde, ar dori să te cunoască! I-am spus ce i'ai făcut și acum pare-mi-se ar avea voe să-ți dee un pic de ... bătaie! Ce zici? *Pricinașul.*

Lui *Nemo*... Fii vesel! Veste bună. Îți pot gratula: „procesul” teu s'a pertractat zilele acestea la „instanța” dorită și — l'ai căștigat! Mam și zdrobit eu în favorul tîu, dar' înalteța nu mi ciudă. Se tot ai astfel de rol... *Depecerna*

FEL DE FEL

Copiii! sub masă!

Copiiilor celor răi să le fie de îndreptătoare pildă ceea-ce a pătît de curînd un prinț mic și cam încăpăținat, nepot al regentei chineze! Foaia cea mai mare din Shanghai (Asia răsăriteană) aduce vestea. În zilele acesteia numai, adevă nainte cu atăta vreme cătă i-a trebuit vestiții până se sosescă din China la Orăștie, s'a publicat acolo o «patentă împărătească», prin care fiul adoptiv al unui principe de aproape din familia domnitoare, e osîndit la *tenniță pe vicață* pentru purtarea lui îndărătnică față de părinți și față de însași regenta! Mama a primit cu o cale împuternicire se iee alt fiu și aceluia să-i dee toate drepturile pe care osînditul le-a avut! Păcatul pentru care micul îndărătnic a fost pedepsit, e, că în ziua numelui mamei sale n'a voit să îngenuncheze naintea ei, și nici înaintea reginei.

De ce bombăne?

— Nevastă-mea eară bombăne mînioasă.

— Bine, frate, dar' de ce?

— Acum numai pentru aceea, ca ieri când bombănea, n'am întreat-o de ce bombănea...

POSTA REDACȚIEI.

Dlul S. F. în *Varmaga*. De aici nici o pedecă. Vi s'a trimis regulat pe adresă la Săcărumbu. Așadar numai la postă poate fi eroarea.

Mai multora în Hondol, Hațeg etc. Scauțați că, imbulziți de material, am fost nevoiți să ve prescurtăm căt numai s'a putut rapoartele, silindu-ne a reda totuș etența lor neatință. Rugăm pe dñii corespondenți să fie totdeauna căt să poată cruțători de vorbă prea multă, că e mai plăcut și mai sigur că va fi cetit, un raport în cuvinte puține, alse.

Pentru redacție responsabil: **Ioachim Muntean.**

ad. Nr. 2—1897
școl.

(232) 1—1

Concurs.

Post de învățător, la școala comunală cu limba de învățământ română și magiară la *Cârna* com. Albei-inferioare cu salar anual de 300 fl. solvit în pătrare anuale din cassa fondului școlar, quartir liber onest, care constă din 2 odăi, o bucătărie, pimmniță, grădină și lemne de foc, precum și pausal de cancelarie pentru agendele fondului școlar.

Pentru ocuparea acestui post doritorii au a-și subșterne petițiunile cel mult până în 8 August a. c. la senatul școlar comunal din *Cârna* (p. u. Alvincz) instruate cu documentele recerute.

Cârna, la 4 Iulie 1897.

Tirion Albani,
preș. sen. școlar.**Calfă de prăvălie.**

Se caută o calfă tină în prăvălia de manufactură a dlui *Ion Lazaroiu* din Orăștie (Szászváros). (226) 3—

Poate intra numai decât în condiție

Sz. 772—1897. (231) 1—1
bvghtó.**Arverési hirdetmény.**

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1897 évi 3446 számú végzése folytán L. Hosszu Ferencz dévai ügyvéd által képviselt Lázárics János dévai végrehajtató javára Baka Ignác és neje végrehajtást szenvedettek ellen 600 frt tőke és járulékaik erejéig elrendelt 1897 évi április hó 21. napján foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bírónilag le és felülfoglalt és 935 frt becsült butorból álló ingóságok a 600 frt tőke ennek 1897 április hó 1-től járó 6% kamata és eddig összesen 39 frt 05 krt tevő költségeknek felhajtására a korábbi és későbbi foglatatok javára is nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. jbnak 4426 sz. 1897. kiküldését rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Déván alperesek házánál leendő eszközésére 1897-ik év július hó 14-ik napjának délután 4 órája határidőül kitzetetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a

értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Déván, 1897-ik évi július hó 3-án

Rubnér Antal,
kir. bir. végrehajtó.**Învățăcei**

și

calfă de prăvălie!

Doi învățăcei pentru oritorie și o calfă de prăvălie se primesc numai decât în prăvălia subscrișului.

Calfa se se priceapă la «Confecție de domni» și se cunoască limbile de lipsă la noi. (229) 2—

*Stimon Corvin și Fiu.*Sz. 378—1897 (230) 1—1
bvghtó**Árverési hirdetmény.**

Alulirt bírósi végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. járásbírószág 1895. évi 1388 számú végzése következtében özv. Olariu Elekné dévai lakos javára Farkas George Rotár és Farkas Iosif Zsiku ellen 36 frt 60 kr. s jár. erejéig 1896. évi november hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 319 frt becsült szarvas-marhák, juhok és talpra épített épületekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosillyei kir. jbiróság 4109 — 1897 sz. végzése folytán 36 frt 60 kr. tőkekövetelés, ennek 1893 évi július hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 43 krtban bírónilag már megállapított költségek erejéig Felső Lapugyon a község előljáró házána leendő eszközésére 1897 évi július hó 21. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Marosillyén, 1897. évi június hó 20-án.

Hegyesi Károly,
kir. bir. végrehajtó.**„ARDELEANA“**

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (196) 9—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5¹/₂, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arândează și exarândează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vindere conform Prospectului staverit de Direcțiunea institutului sub Nr. 68/1897.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, în Iunie 1897.

Direcțiunea.

„MINERVA“ institut tipografic în Orăștie.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducelei Iosif n. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.
Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

(165) 9—

Intreprinzător român!

Subscrișul am onoare a face cunoscut onoratului public român, îndeosebi însă onoratelor comitee bisericești și școlare din comitatul Hunedoarei, că iau în întreprindere și îndeplinesc zidiri de

Case, școale și biserici,

după ori-ce plan, lucru bun, cu prețuri cât se poate de cinstite, ușoare.

La trebuintă gătesc însumi întreg planul de zidire!

Am zidit până acum frumoasele școli din comunele *Romos, Romoșel, Balomir, etc.* In Orăștie: școala catolică, asilele de copii, sinagoga evreilor, sala de gimnastică a colegiului etc., ear' acum am în întreprindere biserica din *Bertiu* și cea din *Câmpuri-Surduc*, și alte edificări.

Recomandându-mă binevoitoarei atențiuni a publicului nostru și din alte părți, semnez cu multă stimă

(164) 10—15

Nicolae Părau,

edificator, în Orăștie.

Florărie mare în Deva!**Cultivare artificială de flori!****Buchete și cununi!**Adresa de telegramă și telefon:
„Florăria Zseleznyi, Deva“.

Aduc la cunoștința stimaților amatori de flori, că mi-am provăzut bogat stabilimentul meu, cu tot felul de flori și plante de Sud. Legăturile mele întinse cu stabilimente din afară de patrie, mă pun în plăcuta poziție a putea servi publicului flori cu prețurile cele mai favorabile.

Servesc on. p. cu tot felul de buchete și cununi, pregătite de mine, ca buchete de nuntă, mackart, de pept, etc., cununi de morminte etc.

Comandele le efectuesc îndată! Ori-ce comandă mare o gat în 2—3 ore.

Primeșc executarea de ori-ce fel de împodobiri cu flori și plante de ale mele, precum împodobire de saloane, sale cu palmi și alte plante, mese cu flori etc.

Acum servesc cu flori admirabile tăiate din grădina proprie.

Am deposit mare de buchete, manchete de buchete, aduse acum de curând! — Pun la dorință pantlici la buchete, cu inscripții după plac! — Eată câteva din multele soiuri de flori cu cari pot servi: »Begonia rex«, 6 specii, dela 8 cr. până la 70 cr. frul; »Tradescantia« în 3 colori dela 25—50 cr.; »Hibiscus« roșu închis, 45—1 fl. 50; »Iustitia« 3 soiuri, 40 cr.—3 fl.; »Efai« englez și obicinuit, cu foi mari, 25—40 cr.; »Palmi«, 8 soiuri, 2—10 fl.; »Apolandra« verde și galbenă, admirabilă, 80 cr.—2 fl.; »Filiodentra« 1 fl.—3 fl. 50; »Aspilistra« 80 cr.—1 fl. 20; »Margareta« 10—50 cr.; »Eronimis« 15 cr.—2 fl. 50; »Camelii« 1 fl. 50—2 fl.; »Aguba latimarginata« 35 cr.—2 fl. 50; »Aralia« 35—50 cr.; »Agobantius umbelatus«, admirabile flori albastre, 70 cr.—1 fl. 20; »Cineraria«, albă, galbenă, 15—50 cr.; »Inca Pendula« 2 fl.—2 fl. 50; »Vanilii« foarte frumoase, 15—40 cr.; etc. etc. etc.!

Recomand îndeosebi cele peste 70 de soiuri de flori alese ce cultiv pentru sezonul dela 25 Aprilie până la finea lui August, vânzând câte 100 fire, în buchete cu 35—1.50 cr.

Rugându-mă pentru numeroase comande, semnez cu toată stima

Zseleznyi Ernő,

florar în Deva.

(201) 8—12

Pentru tipar responsabil Petru P. Barițiu.